

Kad ragus nulaužus
lenkų

PONAMS

LIETUVIA

"LITHUANIA" DAILY

SENIAUSIAS LIETUVIŲ LAIKRASTIS VIDURINISSE-VAKARINISSE
VALSTIJOSE, ĮSTEIGTAS 1893.

THE FIRST LITHUANIAN NEWSPAPER IN CENTRAL AND
WESTERN STATES. ESTABLISHED 1893.

Published and distributed under Permit 582, authorized by the act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. By order of the President A. S. BURLESON, Postmaster General.

METAI: (Sav. XXVI). Dienr. III.

No. 42

CHICAGO, ILL., KETVERGAS, VASARIS, LEB. 19 d., 1920.

KOPIJA—COPY 2c.

Deschanel Dovanojo nusikalteliams.

Bijo bolševikų laimėjimo pietų Rusijoje.

Talkininkai pripažino Azerbaidžano respubliką

DESCHANEL DOVANOJO NUSIKALTĖLIAMS.

Paryžius, vasario 18 d. — Paul Deschanel šiandien apimdamas Francijos respublikos prezidento priedermes dovanojo baimes daugeliui prasikaltėlių. Dovanojo civiliams ir kariniams prasižengėliams: išėmimas padaryta tik tiems, kurie nuteista už išdavimą šalies.

Premieras Millerand, kaip kad yra priimta naujam prezidentui užimant vietą, pasiūlė naujai išrinktam prezidentui Deschanel kabinetą rezignavimą. Deschanel atsisakė priimti rezignaciją ir prašė premiero pasilikti taryboje.

Visi diplomatinio korpuso nariai, kurie turėjo santykius su prezidentu Poincaré jo prezidentavimo laiku, turėjo privatinį atsisveikinimą rume prie Elysees.

Deschanel yra dešimtu prezidentu francūzų respublikos.

BAIMĖ, KAD BOLŠEVIKAI LAIMĖS PIETŲ RUSIJOJ.

Konstantinopolis, vasario 18 d. — Padėtis pietų Rusijoje yra taip netikra, kad talkininkų vėsininkai bijosi, jog bolševikai visur laimės, vienok daugiau dėl vidurinių vaidų, kaip dėl bolševikų pajėgų įsiveržimo iš lauko pusės.

Gen. Schilling yra didžiajame rusų uoste Kriem. Sevastopolį, komanduojuantis liuosnorių pajėgomis, kurios gina Krimo susimauką. Bet aplinkiniai pakraščiai smagiai užsėję ir yra baimė, kad bolševikai gali prieiti ledu.

Sevastopolio uostas užankstas rūsiokais beverčiais laivais. Dešimts tukstančių miesto gyventojų užsirašė norinčiais išvažiuoti, o 11,000 kitų yra ant laivų atplaukiančių iš Odesos, be prideramo maisto ir vaistų. Tarp pabėgėlių siaučia šiltinė.

Suv. Valstijų Laivas Sevastopolį.

Amerikos naikintojas Tattall, anglų karlaivis Maiborough ir francūzų bei graikų naikintojai yra Sevastopolį, bet negalima vežti žmonių, kadangi karlaivių komanduojuojai neturi ingaliojimo nuo savo valdžių tarybų. Taip pat nėra tokių uostų, kurie galėtų priimti tokį didelį pabėgėlių skaitlį.

Gen. Denkinas ir kazokų augščiausia taryba padarė sutartį. Terko kazokai remia visa širdžia, bet Dono ir Kubanės kazokai stato išlygas, kurios susilpnina bolševikų priešų stiprumą ir kirmę padėti daro abejotina.

TALKININKAI PRIPAŽINO AZERBAIDŽIANO RESPUBLIKĄ.

Paryžius, vasario 18 d. — Talkininkų augščiausios tarybos nutarimas Londone palikti turkus Konstantinopolį ir paskutinis

KAPOJA KARSTUS MALKOMS.

Vienna, vasario 18 d. — Nuolatini grobimas ir plėšimas kapų privedė prie pareikalavimo policijos apsaugos. Laikraščiai rašo, kad kapai buvo atkasami, mažiausios vertės daiktai pavagiami ir karstai sukapojami malkoms.

4 PĖDŲ ĖROPLANAS MIESTUOSE VAR- TOTI.

Paryžius, vasario 18 d. — New Yorko elektrininkas žinovas ir išradėjas. Peter Cooper Hewitt, paskelbė, kad jis išstulino ėroplaną galintį pakilti nuo žemės stačiai augštyti ir su pagalba koncentrinį vartųvų besisukančių priešingon linkmen nusiūsti ant 100 pėdų aukštės; šitumai jis išrišo klausimą, ant kurio lakstybos žinovai dirbo kelis metus.

Šitas bėsparnis ėroplanas lėšuošias taip mažai, kad jis busias didelių konkurentu pigiesiems automobiliams, kuomet jis bus išstatytas turguje artimoje ateityje.

Yra laukiama, kad jis žymiai pastumės linkui išrišimo vežionės klausimą dideliuose miestuose, kadangi jis galima bus turėti kiekvienam, kas turės mažą erčią pasistatymai jo; jis turės mažiaus kaip 4 pėdas skersumoj.

TALKININKŲ NUSILEIDIMAI PATINKA BERLINO LAIKRAŠČIAMS.

Berlinas, vasario 18 d. — Tagblatt šia. dien patėmydamas apie talkininkų notą Vokietijai kas dėl vokiečių bylos santikyje su ju prasižengimais karėje, sako: "Demokratinės dvasios atbūdimas Anglijoje ir Italijoje padarė savo veiksmą į talkininkų vadus ir jie atsizadėjo savo atsiėmimo išdavimo klausime."

Vorwaerts sako, kad nota visai nėra liūša nuo spastų ir kitų neaiškumų, prie kurių ji nuves vėliaus, bet jis sako, kad dokumentas visgi yra sveiko proto pergale.

Vossische Zeitung mano, kad nei vokiečių, nei talkininkų diplomatai negali kitaip pasielgti prie šitų aplinkybių. Jis mano, kad talkininkai padarė gerai, jei jie nesikiš į tas bylas, kurias Vokietija nagrinės.

Pan Deutsche Zeitung atranda, kad nota yra nepriimtina ir reikalauja, kad ji būtų atsakyta griežtai "ne."

PRATĖSIA LAIKĄ VOKIEČIŲ KARIUOMENEI SUMAŽINTI.

Londonas, vasario 18 d. — Vokietijai tapo padarytas kitas nusileidimas versailinė sutarties išlygose. Šiandien tapo sužinota, kad premieras Lloyd George pranešė vokiečių pasiuntiniui Dr. Schamer, kad diena, iki kurios vokiečių kariuomenė turės būti sumažinta iki 200,000 vyrų yra paskirta bal. 10 d., o sumažinti

mas jos iki 100,000 paskirta iki liepos 10 d.

AUGŠČIAUSIOJI TARYBA SVARSTO TURKIJOS RUBEŽIUS.

Londonas, vasario 18 d. — Talkininkų augščiausioji taryba šį rytą praleido besvarstydama Turkijos rubežius; po pietų taipogi svarstė tą patį dalyką.

HILLQUIT LIUDIJĄ SOCIALISTŲ APGYNIME.

Albany, N. Y., vasario 18 d. — Šiandien beveik visas posėdis bylos penkių socialistų susirinkiminių, kaltinamų neistikimume, buvo prarastas kvotimui socialistų vado Morriso Hillquito.

Hillquit, kuris yra taigi vyriausiu gynėju kaltinamųjų, vakar stojo pas legislaturos teisminį komitetą, kuris veda nagrinėjimą.

Jis paliudijo, kad Amerikos socialistų partija nėra priversta klausyti tarptautinės paieipimų; kad jis niekuomet negirdėjo apie "nematomą imperiją" skelbiančią revoliuciją, kurios socialistai turėtų klausyti ir kad sovietinė Rusija, kuria Amerikos socialistai indomauja, nėra tokia bloga, kaip ji yra piešiama.

Jis taipgi paliudijo, kad socialistai nėra ramybinkais, be kad jie bėdamai pasirengusiais remti karę už nepriklausomybę, sako, jog naujovinės karės yra kapitalistinės ir todėl jie priešingi joms.

Pašauktas liudyti Hillquit pasakė, kad socialistai neskaito sovietinės valdžios despotizmo, kad jie skaito ją ribota demokratija, kur 95 nuoš. žmonių turi lygią balsavimo teisę, paremtą naryste darbininkų klesoje, o ne nuosavybe ir kad teisių lygybė bus pilna, kuomet 5 nuoš. dykdaonių pradės dirbti naudingą darbą.

SUKILIMAS VLADI- VOSTOKE.

Londonas, vasario 18 d. — Revoliucija iškilo Vladivostoke, Nikolske, Jeniseiske ir Blagoviesčenske, kur viso galė dabar yra rankose laikinosios valdžios, kurios programą linkta prie susivienijimo su sovietine Rusija; apie tai praneša sovietinė bevielė telegrama, apturėta iš Maskvos.

Telegramoje priduriama, kad bolševikų kareiviai įkino Tiraspolin, už septynioliasdešimts trijų mylių nuo Odesos į šiaurvakarius.

Vladivostokas buvo revoliucijos regykla pereiname sausio mėnesį. Už kelių dienų buvo pranešta, kad Nikolske buvo apskelbta karės stovis.

Japonų veikimas sulaukytas.

Vladivostokas, vasario 9 d. (Pavėžuota). — Pasekmėje tarybų tarp gen. Krakovitskio, vedančio žemstvos kariuomenę ir Matsuidaira, atstovaujančio japonų generolui, vedančiam japonų kariuomenę, paliauti siuntus japonų kareivius iš Vladivostoko vakarų linkui. Šias žingsnis yra aiškinamas čia kaip ženklas to, kad Japonija nori išvengti susirėmimų su rusais.

NAUJAS JUGOSLAVIJOS KABINETAS.

Paryžius, vasario 18 d. — Jugoslavijos ministeris Paryžiuje Dr. Milenko Vesnić yra prašomas sutverti naują kabinetą Belgrade.

Jugoslavų kabinetas su pirmininku Liuba Davidovičiu rezignavo perėitą subatą, kuomet princas vietininkas Aleksandras atsisakė apskelbti šalies steigiamąjį susirinkimą.

40,000 SERGANČIŲ IN- FLUENZA VIENNOJE.

Vienna, vasario 18 d. — Pranešama keturioliasdešimts tukstančių susirgimų influenza šitame mieste ir marumas yra labai didelis.

Viena paskutinių influencos tukų yra garus visame pasaulyje specialistas ir chirurgas Dr. Ernest Wertheim.

VOKIETIJA NUSPRENDĖ TAKYTI SU RUSIJA.

Berlinas, vasario 18 d. — Vokiečių kabinetas šiandien nusprendė tuojaus pradėti taikos tarybas su Rusija. Prie šito nusprendimo sakoma paskatino baimė, kad Anglija dabar vedanti tarybas su sovietine Rusija per James O'Grady Kopenhagoje bus pirmutinė didžiųjų valstybių, kuri galės pavartyti "ramaus įsispriaudimą" vaju Rusijoje ir tuomet laimėti beisius pirklybinius patogumus. Nepatvirtintas pranešimas sako, kad Anglija oficialiai yra pranešusi Berliui valdžiai, jog ji vedanti tarybas su Rusija suradimui tinkamo pamato taikai.

TARYBOS ATSAKYMAS PREZIDENTUI WILSONUI.

Londonas, vasario 18 d. — Augščiausios talkininkų tarybos atsakymas prezidentui Wilsonui į jo notą adriatiname klausime tapo išverstas į ženklaštį ir pasiųstas Washingtonan amerikinės ambasados. Buvo paskelbta, kad atsakymo paskelbimą taryba padeda prezidentui Wilsonui.

Yra tikima, kad raštas pasiųstas Amerikos sostinėn yra priešingas adriatinio klausimo atidarymui išnaui. Jame, girdi, sakoma, kad apystovos buvusios tuoju laiku, kaip premieras Lloyd George, Nitti ir Clemenceau statė ultimatumą Jugoslavijai sausio mėnesį, negali būti ignoruojamos ir, girdi, prezidentui yra pasakyta, kad nusprendimai padaryti pereiname gruodyje, kurių prezidentas Wilsonas laikosi savo notoje, bus išpildyti, jei prezidentas nurodys tam būdą.

SENATAS NESISKUBINA GINČYTIS APIE TAIKĄ.

Washington, vasario 18 d. — Taikos sutartis, senatė šiandien vėl nuėjo į užpakalį. Privatinių taryboms kas link nusileidimo nutilus, vadovai nerado nei vieno prisirengusio kalbėti senato asloje: angalo likosi nutarta šiandien nekelti to klausimo.

Diskusijos gal prasidės rytą ir nusileidimų tarybos trauksis toliaus, bet daugelis senatorių tiki, kad tulį laiką kova dėl sutarties nebus vedama iš tikrų širdų. Atėjus svarbiems įstatymdavystės reikalams gincas dėl taikos patvirtinimo bus užmestas į šalį.

UŽTIKRINO KARALIŲ, KAD BARCELONA RAMI PO BOMBŲ.

Madridas, vasario 18 d. — Vidaus ministeris vakar matėsi su karalium Alfonso ir pranešė jam, kad visi oficialiai pranešimai iš Barcelonos tvirtina, jog visoje provincijoje yra ramu. Sprogusios bombos vakar padarė daug nuostolių, bet nieko neužmušė.

Lietuviai slapta ta- rias su rusais.

Latviai nusprendė liautis kariavus ir taikytis.

LIETUVIAI SLAPTA TA- RIAS SU RUSAIS.

Kopenhaga, vasario 18 d. — Iš Helsingofo, Suomijos telegrama praneša, kad lietuviai slapta veda taikos tarybas su sovietine Rusija. Lietuviai nori padaryti taiką pirmą negu Lenkija priims taikos išlygas nuo sovietinės valdžios, kad Vilnius nepatektų lenkams. Telegramoje priduriama, kad sovietinė taika su lietuviais būtų Rusijai išėjimu Vokietijon.

LATVIAI NUSPRENDĖ LIAUTIS KARIAVUS IR TAIKYTIS.

Londonas, vasario 18 d. — Latvių pasiuntinija čia sako, kad jos valdžia nusprendė pradėti tarybas su sovietine Rusija drauge su kitomis pasienio valstybėmis.

Oficialiame Maskvos užreikiame šiandien sakoma, kad Tiraspolio ir Odesos apilinkėse eina

PARYZIUS NUMOJA APIE NUSILEIDIMUS ADRIATINIAME KLAUSIME.

Paryžius, vasario 18 d. — Paryžiaus laikraščiai šiandien nurodo į galimybę pasiekimo nusileidimų adriatinose kiverčiuose. Jie sako, kad visiškai suneutralinamas Adriatinio pakraščio nėra reikalingas prisilaikant Londoninės sutarties (su jos karine apsauga Italijai) ir būtų sudarinama su troškimais visų Adriatinio pakraščio tautų.

NOSKE GRASINA KALĖ- JIMU MAISTINIAMS STREIKININKAMS.

Berlinas, vasario 18 d. — Didžiojo Berlio apskričio ir Brandenburgo provincijos komendantas Gustav Noske išleido prisaiką, apimančią Berliną ir Brandenburgą, kuriame jis grumoją kalėjimu ar bausme iki 50,000 markių už kurstymą žmonių žodžių ar raštu mesti darbą paliečiant maistų gaminimą ir paskaidą. Prisaikas yra atkreiptas į keptuvius ir viešbučių darbininkus uždejusius streikuoti.

VOKIEČIAI RYME VAIZ- BOS REIKALAIS.

Rymas, vasario 18 d. — Augščiau vokiečių atstovai atvyko čia pasitarti su italais apie naujinimą pirklybinių santykių tarp šitų dviejų šalių, sako Italia Nueva.

KERENSKI IŠ LONDONO UŽGINA, KAD JI BOL- ŠEVIKAI ARESTAVO.

Londonas, vasario 18 d. — Pranešimai apie Kerenskio pakliuvimą į kalėjimą Kaukaze greitai pasirodė neteisingais, nes atklausus sužinota, kad Kerenskis tebėra Anglijoje to patio vietof, kur jis gyveno.

smarki kova tarp bolševikų ir atskirų priešų grupių. Pranešimas užbaigiamas:

"Mes inėjome Ovidiopolin (ant Juodytų jūrų kranto nuo Odesos į pietryčius). Evakavome Pagaevskaja už 20 varstų nuo Novocerasko, delei priešų spaudimo. Krasnojarsko linki mes paėmėme salą Čeleken. Daug grobinio paimta."

Latviai ir Lenkai Kovoja su Rusais.

Varšava, vasario 17 d. — Pavėžuota. — Latvių ir Lenkijos sutartis kovoti su bolševizmu dar vis veikia, kaip praneša lenkų užsienio raštine, kuri šiandien užgynė pranešimus buk latviai veda taikos tarybas su sovietų valdžia Maskvoje.

Buvo pasakyta, kad Latvija padarė sutartį su kitomis Pabaltijos valstijomis ir su Lenkija, jog ji praneš joms, jei ji ims tartis su bolševikais.

KERENSKIS RUSŲ KALĖJIME.

Londonas, vasario 18 d. — Buvusis Rusijos premieras Aleksander Kerenskis, kurio valdžią bolševikai nuvertė lapkrityje, 1917 m., kaip Central News telegrama iš Kopenhagos sako, pagalt estų laikraštį Varianias, yra uždarytas į kalėjimą Kaukaze.

Pranešime sakoma, kad Kerenskis sesenai nuvyko Kaukazan anglų laivų tuoju tikslu, kad prikabinus žmones remti rusų demokratine centro partija. Vienok kaukaziniai vadai šaltai jį priėmė ir jam nuvykas į Baku jis tapo inkištas į kalėjimą.

ISPANAI RENGIA SI VEIK- TI PRIES SUKILĖLIUS. MOROKKOJE.

Madridas, vasario 18 d. — Telegramos iš Melia, Morokkoje sako, kad ispanų militarinėje juostoje rengiamasi tuojaus pradėti veikti prieš sukilusius morokiečius, kurie paskutiniu laiku pridirbo daug neramumo valdžioms.

18 GAT. KOLINIJA IŠPIR- KO BONŲ UŽ \$18,150.

Chicago, Ill., vasario 18 d. — Vakar 18 gatvės apygardos kolonijos lietuviai susirinkę apveždosi Dievo svetainėje nuo 650 iki 700 žmonių išpiko L. Bonų už \$18,150.

Tarp pirkėjų buvo tokių, kurie nupirko bonų už \$1,000 iki 1,500. Lietuvos šauliams suaukanta \$230.

Kalbėjo kun. Vaičiūnas, p. Bagdžiūnas ir Majoras Zadeikis.

Chicagoje ir Oras -Apie lin. k. e.

Šiandien ir petnyčioj daugiausiai apsiniaukęs, gal su sniegu. Saulėtekis, 6:40 v. r.; Saulėlėdis, 5:28 v. v.

LIETUVA

Published daily except Sundays and Holidays by the
LITHUANIAN PUBLISHING COMPANY, INC.
2253 S. Morgan Street, Chicago, Illinois.
Telephone Boulevard 4250.
J. GEDMINAS, Editor.
Entered as Second-Class Matter July 12, 1893, at the Post Office at Chicago, Ill. under act of March 3, 1879.
SUBSCRIPTION PRICE:
In Chicago, by mail —
One year \$6.00
Six months \$3.50
Three months \$1.85
In Chicago, by carrier —
One copy .02
Per week .12
Per month .50
In the United States, outside of Chicago, by mail —
One year \$5.00
Six months \$3.00
Three months \$1.65

ISPILDYKIME NORS VIENĄ UŽDUOTI!

Dabar visi tik ir kalba apie Lietuvos Pasiuntinius ir apie Lietuvos Laisvės Paskolą. Kur tikėtai atsilanko garbingi svečiai iš Tėvynės, ten jus sutinka su ypatinga pagarbą. Kur tikėtai jie kalba, ten salės kupinai prikimštos žmonių.

Trumpai tariant, šiame laikotarpyje Amerikoje gyvenantys lietuviai kalba tik apie Lietuvos Misiją ir apie L. L. P. Bonus. Bet, juk, nepakanka gražiai kalbėti, nepakanka išreikšti savo jausmus ir vėliūmus. Kalbomis ir sentimentais mes nepagerinsime Lietuvos ar lietuvių tautos padėties.

Mes žinome iš paskutinių penkių metų prityrimo, kad Amerikos lietuviai yra nepaprastai gabūs kalbėti, kritikuoti, ginčytis, seimys šaukti, rezoliucijas gaminti, pagaliau naujus sumanymus ar planus daryti. Taigi tais metais buvo sumanyta ir pradėta vykinti daug svarbių ir tautai naudingų dalykų, tačiau viskas pasiliko daugiausiai pradinė išrūstymė stadijoj.

Nebereikalo Lietuvos laikraščiai ir Lietuvos žmonės pastebėti, kad, girdi, Amerikos lietuviai tik kalba, šaukia, aimainuoja ir projektus ar rezoliucijas gamina, bet neveikia tikrą darbo, kurio vaisiais galėtų pasigėrėti visa nuvarginta lietuvių tauta.

Štai priešais mus stovi viena svarbiausių užduočių, kurios išpildymas turės pirmą eilę, reikšmę mūsų tautos ir tėvynės likime. — Čia mes kalbame apie suteikimą Lietuvai Paskolos.

Visi mes šaukiame, kad trokštame Lietuvai ir savo tautai liuosybės ir gerovės ir kad esame pasirūpę viską padaryti, kad tikėtai prisidėt savo dalimi prie inkunijimo savo troškimų.

Ir štai Lietuvos valdžia — vardan mūsų Tėvynės ir Tautos — atskreipia į Amerikos lietuvių tikėtai su vienu prašymu, kurį kiekvienas iš mūsų lengvai gali išpildyti. — Lietuvos valdžia prašo suteikti Lietuvai 5 milijonus dolerių paskolos. Galima sakyti, kad lietuvių tauta daro paskutinius išmėginimus kaslink Amerikos lietuvių iškimybės ir tautiškumo.

Suteikti Lietuvai tą paskolą — visai lengvas dalykas. Jei į ją pažvelgti giliau, tai tiesiog keista darosi, kaip mes galime daleisti ir abejoti apie Laisvės Paskolos pasisekimą. — Juk Amerikoje randasi apie 750—850,000 lietuvių, kurie Amerikos valdžiai paskolino 76,000,000 dolerių. Taigi ar gali jie nepaskolinti savo Tėvynės valdžiai, savo tautai vos 5,000,000 dolerių? Jeigu Amerikos lietuviai nesuteiktų Lietuvai reikalaujamos paskolos, tai jie užsitar-

nautų amžino pasmerkimo, tai juos galima būtų pavadinti suakmenėjusiu lavonu, o ne gyvu kuku.

Taigi pasistengime išpildyti nors vieną užduotį.

ATGAL PRIE 12 VALANDŲ DIENOS

Išstreikavus lygiai 109 dienas, nacionalis komitetas, suorganizavusis geležies ir plieno darbininkus, nupalsavo, kad darbininkai gali grįžti prie darbo. „Veikloji“ plieno darbininkų vėjau fazė pasibaigė. William L. Foster atsakė nuo sekretoriaus komisninio vietos. Komitetas užreikšė, kad tuojaus prasidės „smarkus švietimo ir perorganizavimo vėjau“. New York Times pasakė, kad streiko nepavykimas ir jo pabaiga ir besitartinantis numetimas Fosterio yra išteisinimu p. Gary. New York Call sako, antraip, kad „streikas nebuvo bergždžias... Darbininkai per šią kovą apturėję didelių laimėjimų. Jie pamatė kokią didelę galybę jie turi šioj šalyj, kuomet jie eina išvieno.“

Visos tarpininkavimo pastangos buvo be pasekmės. Tarpbažnytinio pasaulio judėjimo komitetas, atstovaujantis keturiasdešimt dvi protestų bažnyčias Amerikoje, gerai ištyręs streiką ir gavęs streiko komiteto leidimą vesti darbininkų reikalus, kreipėsi į teisėją Gary. Tas atsakė matytis su jais kaip tarpininkais streikuojantiems darbininkams, ar tiems, kurie nepatenkinti sugrįžo prie darbo, sakydamas, kad streikuojantieji darbininkai yra bolševikiniai radikalai, kurių jis nenori turėti pramonėj, o tie, kurie sugrįžo, esą patenkinai. „Tartis nėra del ko. Nėra reikalo“. Tai toks buvo Gary atsakymas komitetui. Amerikos bažnyčių federuotos tarybos komitetas taipgi neturėjo pasisekimo sutaisyti streiką.

Rugs. 22 d. 1919 m. trys šimtai septynioliosdešimt tūkstančių plieno darbininkų metė darbą, kada teisėjas Gary atsakė kalbėti su jais apie jų darbo sąlygas. Daugelis jų, kurie sugrįžo, nuėjo atgal prie dvilikos valandų dienos, septynių dienų savaitės, dvidešimt keturių valandų permainos. Darbininkams neturint įmonės protestuoti prieš šitas sąlygas ir šnipų sistemai laikant užgniauzus darbininkų balsą teisėjui Gary, lengva pasakyti, kad jo darbininkai yra „patenkinti“.

Yra pripažinta, kad plieno darbininkų streikas buvo vedamas su mažiau fizinės prievaratos, negu tas buvo daroma pirmiau. Vadovai buvo priešingi vartojimui prievaratos ir nuolat ragino darbininkus klausyti įstatymo. Darbininkai gali palyginti savo pasielgimą viso streiko laiku su pasielgimu plieno ir visuomenės viršininkų.

Darbininkai išmėgino savo stiprumą, pamatė stiprumą organizacijos.

Antra vertus, darbdaviai pamatė, kad plieno pramonė nėra neįveikiama — kad ji galima suorganizuoti, kad galima iššaukti pasekmingą streiką.

Visuomenė, nežinurint to, kad laikraščiai užtylėjo ir išskrapė žinias, kad daugelyje vietų buvo uždrausta žodžio laisvė, pamatė aiškiau negu kada ligtol nelemtumą ty sąlygų, kurios yra plieno pramonėj.

Atsižvelgiant į visą šitą, sunku yra laukti, kad darbdaviai būtų tiek akli ir tiklėti, jog šitie žmonės grįš prie darbo su atsidavimu. Dabar galima laukti, kad jie supras ir pradės atsižvelgti į darbininkų reikalavimus.

Pastabos-Išvados.

Kaip atrodo Rusija Amerikos laikraščiai. Japonijos diplomatas Okuma siūlydamas atnaujinti Anglų sąjungą su japonais, kuri baigiasi 1921 m., sako:

„Rusija su savo dideliu gyventojų skaičium, mažne 200,000,000, gali patapti stipria jėga, atsiradus dideliu vadui, kad ir be Suomijos ir Lenkijos teritorijų. Laikino Rusijos susmukimo neužtenka tam, kad Anglijos ir Japonijos sąjunga būtų bereikalinga“.

Washingtono laikraštis „Star“ čia pastebi, kad Okumos žodžiai primena svarbiausios istorijos skyrių. Francūzija po savo nelaimin gal istorijai vėl stipria jėga. Atsiradusiu vadu, kuris padarė ją stipria, buvo Napoleonas. Jis labai tiko tai rolei. Jis buvo gabus ir turėjo išsilavinimą.

Uždavinys iš pradžių turėjo karing išvaizdą ir jis buvo išlavintu kareiviu. Toliau buvo reikalinga diplomatija ir jis taipgi pasirodė diplomatu. Jis buvo toks gabus kariniuose ir civiliuose dalykuose ir jis tiek nuveikė vienuose ir kituose, kad jo sugebumas nunešė jį su savim ir jis vėl prakeikė mu savo šaliai ir pasauliui.

Rusija gali turėti Napoleoną užsimezgime. Ar ji turi jį, tai yra klausimas. Istorijai retai beatsikartoja to kiu jau buvo. Vadas išvauduojas esti pritaikytas prie šalies ir jos sąlygų, o šių dienų Rusija nėra panaši Napoleono laiko. Francūzijai. Žmonės ir sąlygos yra visai skirtingi.

Vienok sugebimus rusas, galintis nuveikti didelius daktus ir norintis juos nuveikti, gali pasirodyti ir juos nuveikti. Scena yra parengta. Laikas kaip-tik tam tinkamas. Pasaulio įrimas pridedo daugiau kaip penki metai tam atgal; ligio! jis yra jaučiamas visur, o labiausiai Rusijoje.

Jei atsirastų sugebimus rusas, — suprantama, jis turėtų būti arba išlavintu kareiviu, tokiu kaip Napoleonas, arba gimisui kareiviu tokiu, kaip Cromwell. — Bet ką jis darytų? Kiek jam reiktų kėty laiko padaryti tvarką iš tos suirutės, kurią jis ras-

Tikra Tiesa apie Caro Nužudymą.

(Žemiau paduotas vertimas rusų dokumento, paimto iš Maskvos komunistų laikraščio „Pravda“ meta šviesą ant dažnai dar mažai žinomo Am. laikraščio bolševikams, kad jie šaltu krauju nužudė carą ir jo šeimyną. Šitas dokumentas parodo, kad tą padarė ne bolševikai, o jų politiniai prieštai, kad diskreditavus tarybų valdžią. Jachontov, kuris buvo kaltas už šitą prisaką, matomai, įsigravo angstion tarybų vieton ty čia, kad gautų progą padaryti šitą klaidą, bet antgalo jį susekė ir jis tapo nubaustas. Jachontov priklausė prie kairiųjų socialrevoliucionierių, kurie buvo skaitomi klastingiausiais bolševikų priešais. Šitos pačios partijos nariai panašiu būdu nužudė grafą von Mirbachą, už ką talkininkai kėlė juos į padanges).

Revoliucinis tribunolas, pirminkaujamas dr-go Matvejevo, po dviejų dienų nagrinėjimo, užbaigė savo darbą nagrinėjimo užmušimo buvusio caro Nikolajaus Romanovo, jo pačios Aleksandro; jų dukterų Olgos, Marijos ir Anastazijos ir įvairių asmenų buvusių su jais.

Ištyrimai parodė, kad viso buvo užmušta 11 žmonių. Kaltinamųjų buvo 28; trys jų, Gruzinov, Jachontov ir Mal'tin buvo Ekatėrinburgo tarybos nariais; dvi Marija Apraxima ir Jelizaveta Mironova, moterys, kitą visi sargybos viršininkai.

Po ilgo atklausinėjimo liudininkų ir kaltinamųjų apėturė pilnas užmušimo paveikslas. Buvusis caras ir kiti tapo nušauti pagal nustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Ekatėrinburgo tarybos narys, Jac-

hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino, kad užmušė buvusio caro šeimynos būdą suorganizuotas diskreditavimui tarybų valdžios naudon kairiųjų socialrevoliucionierių, prie kurių jis priklausė. Pagal Jac-hontovo liudijimą, buvo bandyta Nikolajus Romanovas nužudyti jam buvant Tobolske, bet dėl sargų sargumo negalima buvo išpildyti to plano. Ekatėrinburge, kilus suirutėi tarp tarybos viršininkų besitartinant prie miestų čekoslovakams, jis kaip netikėtas komisijos pirmininkas, paliepė sušaudyti carą šeimyną ir tuos kurie buvo su ju. Jachontovas pasakė, kad jis buvo prie sušaudymo ir prisidėjo atsakomybę, bet neprisidėjo prie apvogimo p sušaudymui. Jachontovas liudydamas ypatingai paviežė kaip paskutinius Nikolajaus Romanovo žodžius: „Už mano mirtį mano žmonės prakeiks bolševikus“.

Kiti kaltinamieji, tarp jų ir Gruzinovas su Malitinu, sakė, kad jie nežinojo apie Jachontovo klaidą ir kad jie pildė jo prisaką. Po skundavedžio ir tūsinamosios pusės kalbų, tribunolas rado kaltais užmušime buvusio caro šeimynos ir kitų tik Jachontovą ir nuteisė jį sušaudyti. Gruzinovas, Malitinas, Apraksima, Alironova ir 9 raudonieji sargai atrasta kaltais apiplėšime aukų ir taipgi nuteisti sušaudyti. Likusieji tapo palikuosuoti. Ant rytojaus nuteisimui tapo išpildyti. Tribunalo nusprendimas yra geriausiai parodomytu to, kad tarybų valdžia kiek galėdama sten-gėsi susekti ir nubausti tuos, ku-siustatytą pajuokimui planą. Svarbiausis kaltinamųjų buvusis Eka-

terinburgo tarybos narys, Jac-hontovas, prisipažino

